

จากการทดลองพบว่าเทคนิค RAPD สามารถแสดงให้เห็นรูปแบบของดีเอ็นเอที่มีหลายรูปแบบ (polymorphism) ของสายพันธุ์ปรงสกุล *Zamia* ทั้ง 30 ชนิดได้ ซึ่งความแตกต่างของรูปแบบดีเอ็นเอนี้อาจเกิดมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น การหายไปของลำดับเบสบนตำแหน่งที่ไพรเมอร์เข้าไปจับหรือเกิดการเพิ่ม การแทนที่ของลำดับเบสก็เป็นได้เช่นกัน รวมทั้งอาจเกิดจากมีชิ้นส่วนดีเอ็นเอขนาดใหญ่มาสอดแทรกในระหว่างตำแหน่งสองตำแหน่งที่ไพรเมอร์เข้าไปจับทำให้ไพรเมอร์ทั้งสองโมเลกุลอยู่ห่างกันเกินกว่าที่จะเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอได้ (สุรินทร์, 2545) นอกจากนี้ยังพบว่าไพรเมอร์บางชนิดสามารถทำให้เกิดแถบดีเอ็นเอหนึ่งแถบที่มีขนาดเท่ากันในปรงทุกชนิด อันได้แก่ไพรเมอร์ OPB-10 และ OPJ-13 ซึ่งให้แถบดีเอ็นเอที่มีขนาดเท่ากัน คือ 1.1 กิโลเบสและ 0.7 กิโลเบสตามลำดับ

จากการคัดเลือกไพรเมอร์จำนวน 60 ชนิด (OPA 1-20, OPB 1-20, OPJ 1-20) เพื่อใช้สังเคราะห์ดีเอ็นเอของปรงสกุล *Zamia* 30 ชนิด พบว่าไพรเมอร์ 13 ชนิด (ตารางที่ 3) สามารถเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของปรงทั้ง 30 ชนิดนี้ได้ แต่มีเพียง 12 ชนิดเท่านั้นที่ให้รูปแบบของดีเอ็นเอที่มีความแตกต่างกันในปรงสกุล *Zamia* แต่ละชนิด คือ ไพรเมอร์ OPA-18, OPB-06, OPB-07, OPB-08, OPB-10, OPB-12, OPB-15, OPJ-04, OPJ-13, OPJ-15, OPJ-19 และ OPJ-20 ทั้งนี้แถบดีเอ็นเอที่ได้ดังกล่าวมีขนาดระหว่าง 0.15 ถึง 2.70 กิโลเบส ในขณะที่พัทธรณ (2545) จำแนกชนิดของปรงในสกุล *Cycas* 19 ชนิดโดยใช้เทคนิค RAPD จากการคัดเลือกไพรเมอร์จำนวน 20 ชนิด (OPB 1-20) สามารถคัดเลือกไพรเมอร์ได้ 5 ชนิด คือ OPB-01, OPB-08, OPB-14, OPB-15 และ OPB-17 ซึ่งไพรเมอร์เหล่านี้ทำให้เกิดการสังเคราะห์ดีเอ็นเอขนาดตั้งแต่ 0.35 - 2.5 กิโลเบสได้ทั้งหมด 87 แถบ ต่อมามินตา (2547) ได้หาความสัมพันธ์เชิงวิวัฒนาการของปรงในสกุล *Encephalartos* 20 ชนิด โดยใช้เทคนิค RAPD เช่นกัน จากการคัดเลือกไพรเมอร์จำนวน 60 ชนิด (OPA 1-20, OPB 1-20, OPJ 1-20) พบว่าไพรเมอร์ 13 ชนิด อันได้แก่ OPA-04, OPA-05, OPA-07, OPA-08, OPB-07, OPB-08, OPB-10, OPB-11, OPJ-07, OPJ-13, OPJ-15, OPJ-16 และ OPJ-18 สามารถทำให้เกิดการสังเคราะห์ดีเอ็นเอขนาดตั้งแต่ 0.15 - 2.20 กิโลเบสได้ทั้งหมด 240 แถบ จากผลการคัดเลือกไพรเมอร์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าไพรเมอร์ที่คัดเลือกได้สามารถเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอในปรงแต่ละสกุล ซึ่งไพรเมอร์ OPB-08 และ OPB-15 สามารถเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอในปรงสกุล *Zamia* และ *Cycas* ได้เช่นเดียวกัน ในขณะที่ไพรเมอร์ OPB-07, OPB-08, OPB-10, OPJ-13 และ OPJ-15 ใช้เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอในปรงสกุล *Zamia* ได้เหมือนกันกับปรงในสกุล

Encephalartos ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าไพรเมอร์แต่ละชนิดให้รูปแบบดีเอ็นเอที่มีความแตกต่างกันใน
 ปรงแต่ละสกุลซึ่งเกิดมาจากสาเหตุหลายประการตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีผลทำให้สามารถแยก
 ความแตกต่างระหว่างปรงแต่ละชนิดได้ และอาจเป็นไปได้ว่าบางลำดับเบสของปรงทั้งสกุล
Zamia, *Encephalartos* และ *Cycas* มีความคล้ายคลึงกันจึงทำให้ไพรเมอร์บางชนิดสามารถเข้า
 ไปจับในตำแหน่งที่เหมาะสมและสามารถเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอในปรงแต่ละสกุลได้เช่นเดียวกัน